

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“

(Židom 13:8)

OBEŽNÍK

December 2015

Veľmi srdečne vás všetkých zdravím Slovom zo Skutkov 26:22:

„*Ale dostanúc pomoc od Boha stojím až do dnešného dňa a svedčím i malému i veľkému nehovoriac ničoho iného, iba to, čo vraveli proroci, že sa bude diať, i Mojžiš.*“

Amen! Stalo sa to obzvlášť pri prvom príchode Krista, keď sa naplnilo viac ako sto prorociev, a deje sa to i teraz, keď sa napĺňajú tie posledné.

Vieme, že Boh má plán spásy, ktorý oznámil skrze Svojich prorokov a ktorý vykonáva v deň spásy, v ktorom žijeme:

„***Lebo Hospodin Zástupov uzavrel v rade, nuž ktože zruší? A tá jeho vystretá ruka, ktože ju odvráti?***“ (Izaiáš 14:27)

Pavol mal povolanie (Skutky 9) a tým aj priamu zodpovednosť pred Bohom, ktorá je vyjadrená vo všetkých jeho listoch. Ako mohol povedať on: „*Lebo som sa neutiahol z nejakej príčiny, aby som vám nebol zvestoval celej rady Božej.*“ (Skutky 20:27), tak bol aj nám v tomto čase z povolaných úst vyložený a skrze Svätého Ducha zjavený celkový spásny Boží plán.

Na základe Božieho zaslúbenia zo Starého, ako aj z Nového zákona (Malachiáš 4:5, Matúš 17:11) poslal verný Pán proroka, aby vo Svojej Cirkvi všetko navrátil a priviedol ju späť do pôvodného stavu predtým, ako On sám príde ako nebeský Ženich.

Pozorne sa pozrime na biblický vzor Božieho povolania a poslania:

Mojžiš mohol povedať: „*JA SOM ma poslal k vám.*“ (2. Mojžišova 3:14), pretože Pán sám mu povedal: „...*pošlem ta k faraónovi...*“ (2. Mojžišova 3:10-12, Skutky 7:34)

Na Pánovu otázku: „*Koho pošlem...?*“ odpovedal Izaiáš: „*Hľa, tu som, pošli ma.*“ (Izaiáš 6:8)

Jeremiášovi Pán povedal: „*Nepovedz: Som dieťa! Ale ku komukoľvek ta pošlem, pôjdeš, a všetko, čokoľvek ti prikážem, budeš hovoriť.*“ (1:7)

Pán dal Pavlovi pokyn, aby sa vydal na cestu, lebo: „...*Ja ťa vyšlem ďaleko medzi pohanov...*“ (Skutky 22:21) „...*aby si otvoril ich oči...*“ (Skutky 26:17-18) To sa stalo skrze zvestovanie Slova.

V Jánovi 13:20 Pán Ježiš zdôrazňuje: „...*ten, kto prijíma toho, koho by som poslal, Mňa prijíma; a kto Mňa prijíma, prijíma Toho, ktorý Mňa poslal.*“ V Jánovi 20:21 povedal zmŕtvychstalý Pán Svojím učeníkom: „*Ako Mňa poslal Otec, tak i Ja posielam vás.*“

Od Jána 4:34 až po Jána 17:8 On sám ako Syn človeka viac ako 20-krát skladá svedectvo o tom, že bol poslaný.

V súvislosti so Svojím príchodom povedal Pán v Malachiášovi 3:1: „*Hľa, posielam Svojho anjela...*“ a v Malachiášovi 4:5 vyslovil ďalšie zaslúbenie: „*Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša...*“

Brat Branham sa vo svojich 1 200 kázaniach s ohľadom na svoje poslanie dobrých 200-krát odvolal na Malachiáša 4:5, kde Pán sám povedal: „*Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Hospodinov, veľký a strašný.*“ Toto biblické miesto sa v našom čase naplnilo. Skrze zaslúbenú službu malo byť obnovené všetko, čo bolo pôvodne v učení a praxi Cirkvi – tak to Pán potvrdil v Matúšovi 17:11: „*Eliáš pravda príde prv a napraví všetko...*“

Ján Krstiteľ taktiež vedel, ktoré Božie Slovo sa na neho vzťahuje. Preto mohol povedať: „*Ja som hlas volajúceho na púšti: Urovnajte cestu Pánovu! ako povedal prorok Izaiáš (40:3).*“ (Ján 1:23) V Matúšovi 11:10 zaradil jeho službu sám Pán Ježiš: „*Lebo toto je Ten, o ktorom je napísané (Malachiáš 3:1): Hľa, Ja posielam Svojho anjela pred Tvojou tvárou, ktorý pripraví Tvoju cestu pred Tebou.*“

V tomto pojednaní nejde o služby, ktoré Boh do Cirkvi postavil, totiž apoštolov, prorokov, pastierov, učiteľov a evanjelistov, a tiež nie o starších a diakonov, ani o dary Ducha v Cirkvi, ale o posledné poslanie, poslednú zvesť, ktorá musí byť kázaná nielen v lokálnom zbore, ale po celom svete, aby bola Cirkev Ježiša Krista privedená späť do prapôvodného stavu.

S rovnakou istotou, s akou mohol Ján Krstiteľ dosvedčiť: „...*ale Ten, ktorý ma poslal krstiť vodou, ten mi povedal...*“ (Ján 1:33), mohol aj brat Branham dosvedčiť to, čo mu bolo povedané 11. 6. 1933, totiž:

„Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista!“

Mohol zložiť svedectvo o priamom poslaní a o nadprirodzenom prežití zo 7. 5. 1946, keď bol dosadený do služby. Anjel, ktorý vstúpil do miestnosti v nadprirodzenom svetle, sa pred neho postavil a povedal: „**Neboj sa. Bol som k tebe poslaný z prítomnosti všemohúceho Boha!**“ Dal mu pokyny a okrem iného povedal: „**Tak ako boli dané dve znamenia Mojžišovi, tak budú dané dve znamenia aj tebe...**“ Bola to mimoriadnymi uzdraveniami nadprirodzene potvrdená služba. Divy uzdravenia mali obrátiť pozornosť ľudí na Božiu prítomnosť a zvesť, ktorú mal priniesť.

O nadprirodzenej službe brata Branhama sme už často hovorili a písali. Ako svedok na vlastné oči a uši môžem potvrdiť, že Boh ho použil ako evanjelistu a proroka ako žiadneho iného v našom čase, požehnal ho a Slovo potvrdil. Ale teraz sa nejedná o časový úsek rokov 1933 až 1946 alebo 1946 až 1965, počas ktorého sa stal tento Boží muž známym po celej zemi vďaka mimoriadnym prebudeneckým a uzdravovacím zhromaždeniam v 12 krajinách. Teraz sa jedná o mimoriadny časový úsek, v ktorom žijeme my. Boh, ktorý Svoj spásny plán rozhodol vo večnosti, ho vykonáva až do konca podľa Svojej vôle. Služba Jána Krstiteľa skončila pre nás nepochopiteľným spôsobom, keď bol šťatý (Matúš 14:1-12). Brat Branham podľahol 24. 12. 1965 svojim zraneniam po ťažkej autonehode spôsobenej opitým mladým vodičom 18. 12. 1965. Boh nečiní žiadne chyby. Či to už môžeme pochopiť alebo nie, bolo zrejmé, že služba brata Branhama skončila, vyvolanie a príprava Cirkvi-Nevesty však ešte nie. Zvesť musela byť najprv nesená do celého sveta a mali byť dosiahnuté všetky národy, jazyky a národnosti.

Ako On vedie, tak Ho budem nasledovať

Stále znova sa ma všetci slúžiaci bratia pýtajú, ako a kedy som spoznal brata Branhama a ktoré prežitia boli pre mňa najdôležitejšie.

V zhromaždeniach letničného zboru Elim kazateľa Paula Raabeho v Hamburgu na Bachovej ulici hovoril v roku 1949 známy kazateľ David du Plessis z Južnej Afriky a muž z Los Angeles menom Hal Herman, ktorý sa modlil za chorých. Od neho som počul meno William Branham v súvislosti s mimoriadnym darom uzdravovania po prvýkrát.

V roku 1951 som sa zúčastnil na zhromaždeniach kazateľa Oskara Lardona zo slobodného letničného zboru v Hamburgu na Eimsbüttelovej ulici. Tam hovoril aj Američan nemeckého pôvodu z New Yorku Hans

Waldvogel a Američan tmavej pleti Richard Ruff, ktorí taktiež zmienili Williama Branhama v súvislosti s mimoriadnym darom uzdravovania a videní. V tom čase sa všade rozšírilo celosvetové prebudenie s uzdravovaním, ktoré započalo Williamom Branhamom.

V roku 1953 som dostal od Alberta Götza, zakladateľa vydavateľstva «Viac svetla» v Hamburgu, nemecké vydanie knihy «William Branham, muž poslaný od Boha». Jej autorom bol Američan Gordon Lindsay z Dallasu v Texase. To, čo v nej bolo napísané, na mňa urobilo veľký dojem.

Keď som sa dozvedel, že William Branham bude mať od 12. do 19. 8. 1955 mimoriadne zhromaždenia v Karlsruhe, tak mi bolo jasné, že sa ich musím zúčastniť. Tam som bol poprvýkrát na vlastné oči a uši svedkom jeho mocnej služby. To, čo sa dialo v prorockej službe nášho Pána, sa opakovalo pred našimi očami. Tak, ako mohol Pán povedať Natanaelovi: „*Prv ako ťa zavolať Filip, keď si bol pod tým fíkom, videl som ťa*“ a Petrovi keď sa s ním po prvýkrát stretol: „*Ty si Šimon, syn Jonášov...*“ (Ján 1) alebo žene pri studni o jej živote (Ján 4) atď., tak sa to dialo v prorockej službe brata Branhama: Pri modlitbe za chorých videl brat Branham vo videní veci týkajúce sa osoby, za ktorú sa modlil a ktorú nemohol poznať. Keď povedal, čo videl, posilnila sa viera chorej osoby tak, že odtiaľ tí ľudia mohli odísť uzdravení. Pri tomto prorockom dare videnia sa odvolával na Jána 14:12: „...*skutky, ktoré Ja činím, bude aj on činiť...*“ a predovšetkým na Jána 5:19: „...*Syn nemôže robiť nič sám od seba, iba to, čo vidí činiť Svojho Otca, lebo čokoľvek on činí, to podobne činí aj Syn.*“ Syn človeka Ježiš Kristus bol zasľúbený prorok (5. Mojžišova 18:18). On videl vo videniach veci, týkajúce sa tých, ku ktorým hovoril.

Všetci sme boli premožení neobyčajným, nadprirodzeným potvrdením služby, pretože pred našimi očami slepí znova nadobudli zrak, hluchí mohli počuť a chromí chodiť. Ježiš Kristus sa zjavil tak, ako v čase, keď putoval po zemi (Židom 13:8). Od prvého zhromaždenia som vedel, že toto je muž poslaný od Boha, pretože nikto nemohol činiť skutky, ktoré sa tu diali, jedine, že by bol Boh s ním. Samozrejme, mal som túžbu tohoto Božieho muža osobne spoznať.

V pondelok 15. augusta 1955 som k tomu dostal príležitosť. Takú pokoru a srdečnosť som ešte nikdy predtým nezažil! Keď som bol v blízkosti recepcie hotela, vstúpil brat Branham, uvidel ma a s pravou rukou trochu pozdvihnutou povedal: „Ty si kazateľ evanjelia. Tvoja žena stojí tam pri vchode.“ Až potom nasledovalo podanie ruky a krátky rozhovor. Toto prežitie

na mňa urobilo taký hlboký dojem, že som chcel s Božím mužom zostať v spojení.

Preto som v júni 1958 využil príležitosť a zúčastnil sa na konferencii «Hlasu uzdravovania» v Dallase v Texase. V raňajších a popoludňajších zhromaždeniach hovorili svetoznámi evanjelisti a večer bol hlavným rečníkom brat Branham. Spozoroval som rozdiel medzi nimi a pred jedným zhromaždením som brata Branhama oslovil. Chcel som vedieť, o čo sa jedná v jeho službe, ktorá sa odlišuje od všetkých ostatných. Odpovedal: „Mám zvesť, ktorú musím priniesť.“ Na konci rozhovoru povedal: „Brat Frank, ty sa s touto zvesťou vrátiš späť do Nemecka.“ Dva roky predtým som sa s mojou manželkou presťahoval do Kanady, kúpil som dom a chcel som tam naveky ostať. Ale vzal som jeho slová ako „Tak hovorí Pán“. Nasledujúceho augusta sme sa teda vrátili späť do Nemecka. Brat Branham ma prosil, aby som šiel za mužmi, ktorí nahrávali jeho kázania (Leo a Gene). Od nich som dostal 5 pásov a zanechal som im moju adresu. Na začiatku kázania «Chceli by sme vidieť Ježiša» 12. júna 1958 sa brat Branham odvoláva na náš rozhovor a hovorí: **„Práve na mňa položil ruku muž z Nemecka. Práve pred chvíľou. Tam sme mali desaťtisíc obrátení za jeden večer – päťdesiattisíc za 5 večerov.“**

Odtedy mi boli na páskach posielané všetky kázania brata Branhama. Tak som mohol bez prerušenia sledovať jeho službu až do konca. V decembri 1959 som začal prekladať kázania v malom zbore v Krefelde. 28. 11. 1963 povedal brat Branham v jednom zhromaždení: **„Služba zvukových pásov je celosvetová. Myslím, že je to spôsob, akým Boh dáva preniknúť zvesti do pohanských krajín. Tam ich prekladajú. V Nemecku berú pásky s kázaniami do zhromaždení, kde sú prítomné stovky ľudí. Nasadia si slúchadlá a potom prehrávajú pásku. Kazateľ stojí pred stovkami ľudí a podáva ďalej vo svojom jazyku to, čo hovorím.“**

Najdôležitejšie prežitia

Mimoriadne prežitie z 2. 4. 1962 o mojom povolaní a poslaní do služby je všetkým známe. Kázal som už od roku 1952, pretože som sa k tomu cítil povolaný. Ale toho dňa som počul všetko prenikajúci prikazujúci Pánov hlas vysloviť nasledujúce slová:

„Môj služobník, tvoj čas pre toto mesto čoskoro pominie. Pošlem ťa do iných miest zvestovať Moje Slovo.“

Odpovedal som: „Pane, nebudú ma počúvať. Majú všetkého plnosť a dostatok.“

Nato mi Pán odpovedal: „Môj služobník, príde čas, keď ťa budú počúvať. Zadovážte si pokrm a potraviny, pretože príde veľký hlad. Potom budeš stáť v strede ľudu a rozdávať pokrm...“ Nasledoval pokyn: „Môj služobník, nezakladaj lokálne zbory a nevydávaj spevník, pretože je to znamenie denominácie.“

Pretože boli zmienené prirodzené potraviny ako zemiaky, múka a olej, uskladnili sme v pivnici skutočné potraviny. Počítali sme s veľkou katastrofou, pretože to bol čas berlínskej krízy, kubánskej krízy a vrchol studenej vojny. V auguste 1961 bol predsa vybudovaný berlínsky múr a Nemecko a celá Európa boli v napätí, čo sa bude diať.

Ako ubiehali mesiace a žiaden hlad nevypukol, dostal som sa do takej vnútornej núdze, že som viac nechcel kázať. V novembri som zavolať bratovi Branhamovi a prosil ho neodkladne o rozhovor. Ten sa uskutočnil v pondelok 3. 12. 1962 v prítomnosti brata Freda Sothmana a Banksa Wooda. Sedel som oproti bratovi Branhamovi pri stole a poznal som, že má videnie, pričom trochu zatvoril pravé oko. Zopakoval pritom presné znenie môjho povolania. Potom mi vysvetlil, že sa nejedná o pozemský pokrm a hlad, ako som si myslel, ale o Slovo zasľúbené pre tento čas – duchovný pokrm, ktorý som mal uskladniť.

Vo svojom kázaní 1. 4. 1962 hovorí o tom, že mu bolo prikázané uskladniť v Jeffersonville pokrm. To sa udialo skrze kázania, ktoré boli zaznamenané na pásky. Preto mi bolo každé kázanie poslané. Povedal mi tiež, že mám počkať s rozdávaním pokrmu – nie s kázaním Slova – až kým neobdržím zvyšok, ktorý k tomu patrí. Na záver sa ma ešte spýtal, či by som namiesto neho mohol hovoriť v zhromaždeniach Kresťanských obchodníkov kazateľa Demosa Shakariana v Los Angeles, pretože on sa musí pripraviť na sťahovanie do Tucsonu v Arizone. Keďže bol môj spiatočný let tak či tak plánovaný cez Los Angeles, rád som súhlasil.

Že som mal s bratom Branhamom osobný kontakt, že som bol v jeho dome, jedol s ním a cestoval s ním v jednom aute pre mňa znamená veľmi veľa. Aj telefonické rozhovory a 23 listov, ktoré som od neho dostal – prvý z 11. 11. 1955 a posledný z 30. 9. 1965 – uchovávam medzi cennými spomienkami. To najdôležitejšie však bolo spojenie na duchovnej úrovni, o ktorom rozhodol Boh.

Ako aj pre všetkých, ktorí boli nablízku brata Branhama, bola i pre mňa jeho náhla smrť veľkým šokom, napriek tomu, že som ho 24. 12. 1965 videl vo videní na oblaku, ktorý ho vzal. V deň jeho pohrebu 11. 4. 1966 som smel brata Branhama v pohrebnom ústave ešte raz vidieť: Ležal v truhle s miernym úsmevom na tvári a bez viditeľného zranenia. Na cintoríne pozdravil brat, ktorý viedol pohreb, smútočné zhromaždenie slovami: „Sme tu kvôli zmrtvychvstaniu proroka.“ S jeho zmrtvychvstaním zhromaždení počítali vo Veľkonočnú nedeľu roku 1966. Ono však nenastalo, a tak boli jeho telesné pozostatky počas spevu piesne „Jemu len ver, Jemu len ver...“ uložené do hrobu. Cítil som sa, akoby sa celý môj duchovný svet a všetky moje nádeje, ktoré som spojil so službou brata Branhama, rozpadli na prach. Keď som sa však vrátil do hotelovej izby, naplnil ma hlboký pokoj a v mojom srdci znelo: „Teraz prišiel tvoj čas ísť od mesta k mestu a kázať zvesť.“

Nasledujúce dva dni – 12. a 13. 4. – som zvolal bratov v Jeffersonville. Všetci ostatní zo zahraničia cestovali sklamaní po pohrebe domov – okrem Lee Vayleho, ktorý napísal knihu «Výklad siedmich cirkevných vekov». Až dovtedy existovala v angličtine len kniha o cirkevných vekoch, 48-stranová brožúra «Laodicejské časové obdobie», ako aj knihy «Prorok 20. storočia» a «Prorok na návšteve Južnej Afriky». Od brata Branhama samotného nebolo vytlačené jedno jediné kázanie a nikto nemyslel na to niečo také činiť. Navrhol som, aby za to prevzal zodpovednosť Roy Borders, ktorý bol tajomníkom brata Branhama a ktorého som tiež osobne poznal. Dohodli sme sa, že kázania, ktoré boli zaznamenané na pásky, budú vytlačené a vydávané ako brožúry, aby mohli byť prekladané do iných jazykov.

V mojej prvej vydannej anglickej brožúre „Ver len tomu «Tak hovorí Pán»“ som predstavil službu brata Branhama. Celkový náklad 85 000 exemplárov bol poslaný do všetkých krajín, kde som kázal, s uvedenou adresou do Jeffersonville. Tak si mohli všetci, ktorých to zaujímalo, nechať zaslať z USA vytlačené kázania v angličtine. V Krefelde sme začali s prekladom a vydávaním vytlačených kázaní v nemčine.

Už v rokoch 1966/67 som mal v 25 európskych mestách zhromaždenia, v ktorých brat Pearry Green na moje pozvanie skladal svedectvo o tom, čo prežil v zhromaždeniach brata Branhama. Potom začali prekladať bratia aj do iných jazykov. Tak bolo ústne rozširovanie zvesti doplnené po odchode proroka skrze rozosielanie vytlačených kázaní. Od roku 1968 som kázal v celej východnej Európe vrátane Moskvy. Potom nasledovala Káhira,

Damask, Bejrút a mnoho ďalších miest na všetkých svetadieloch, kde som smel kázať biblickú zvesť. Bolo to 14 bohato požehnaných rokov pod priamym vedením Pána, ktoré v 85 krajinách priniesli mnoho ovocia pre Božie kráľovstvo.

Potom prišiel rok 1979, keď sa otvorilo celé peklo, aby skrze najhoršie ohovárania a úmyselnú vraždu povesti zničilo mňa i celé Božie dielo. Dokonca sa rúhali i Božiemu povolaniu a spochybnili ho. Môžem ďakovať len Bohu a Jeho milosti za to, že sa nepriateľovi nepodarilo Božie dielo zničiť.

Začal nový úsek, v ktorom bolo zjavené, že vzišli dve rôzne semená: Jedno zo semena Slova, druhé zo zvedenia. Oboje sa modlili ku Bohu ako Kain a Ábel, obe spievali rovnaké duchovné piesne. Rozdiel však bude zjavený: Jedni ohovárajú, tí druhí sú ohováraní, jedni nenávidia, tí druhí sú nenávidení atď.

Pod falošným vplyvom existoval zmätok a rozdelenia, takže na jednotlivých miestach dokonca vznikli viaceré takzvané „zbory zvestí“. Rozdelenie nikdy neprichádza skrze Bohom dosadené služby. Poznávacím znamením tých, ktorí stoja pod falošnou inšpiráciou a prednášajú vlastné učenia, je, že tiahnu za sebou učeníkov (Skutky 20:30). Aby ospravedlnili vlastné učenia, skrývajú sa za proroka, ktorého stále pozdvihujú. Tvrdia, že „Bibliu majú všetci, ale nikto jej neporozumel.“ A tak to, čo povedal prorok, neberú späť do Biblie a nezaraďujú, ale stavajú to nad Bibliu, aj keď prorok desiatky ráz zdôraznil slová zo Zjavenia 22: *„...keby niekto pridal k tomu, na toho Bôh pridá rân, napísaných v tejto Knihe; a keby niekto odňal zo Slov Knihy tohoto proroctva, tomu odníme Bôh jeho diel z knihy života a z toho svätého mesta...“*

Nikto nie je za službu brata Branhama vďačnejší ako ja – v jeho službe bol predsa podobný službe, ktorú mal sám náš Pán. Človek William Branham bol Bohom posvätená nádoba, ktorú Pán použil. Neomylnosť a to nadprirodzené, čo sa dialo v jeho službe, môže byť pripočítané len Bohu. Preto patrí všetka česť, všetka vďaka, všetko klaňanie len Bohu samému v mene Pána Ježiša Krista. K prorockej službe však patrí aj učiteľská služba, aby bolo všetko biblicky usporiadané podľa Božieho spásneho plánu. Že ma Pán určil k tomu, aby som všetkým národom zvestoval zjavené Slovo ako poslednú zvesť, bolo Jeho rozhodnutie. Ja som to nechcel ani som sa za to nemodlil. Ale aj to musí byť ešte raz povedané: Tak ako bez zvestovateľa nie je žiadna zvesť, tak by svet bez tohoto Božieho povolania nikdy o zvesti nepočul.

Brat Branham už 50 rokov nie je na zemi a on sám už nemôže (hoci je to falošne tvrdené) predísť druhému príchodu Krista, na ktorý čakáme. Biblická zvesť, ktorú kázal, je však zvestovaná všetkým národom. Pán vzal Svojho zvestovateľa, ale zvesť bola nesená do celého sveta. Zvesť je to, čo stojí v Slove – nie výklady toho, čo povedal brat Branham.

On sám bol prirodzene až do konca vo veľkom očakávaní vecí, ktoré Boh bude konať, a my prežijeme a uvidíme naplnené všetko, čo Boh vo Svojom Slove zasľúbil. Citát: „**V Cirkvi bude veľká moc, ktorá zostúpi. Svätý Duch ľud mocne pomáže. Vyslovia slovo a ono bude stvoriteľským spôsobom konať ... Cirkev bude privedená do tohoto stavu, aby vošla do Cirkvi plnosť moci Svätého Ducha. Bude to trvať len krátky čas. Sledujte: Nebude to trvať dlho, ale stane sa to.**“ (13. 3. 1960)

Citát: „**Keď však tento čas príde – keď začne tlak, tak to, čo ste teraz videli dočasne, uvidíte zjavené v plnosti Jeho moci.**“ (29. 12. 1963)

Ako mohlo byť povedané v čase Jozueho, tak to bude aj na konci: „*Nepadlo nesplnené ani slovo zo všetkých tých dobrých slov, ktoré hovoril Hospodin domu Izraelovmu. Všetko sa splnilo.*“ (Jozue 21:45)

Truhla zmluvy a náprsenka

V 2. Mojžišovej 25 nachádzame presný opis truhly zmluvy. Patrila do svätyne svätých, pretože sa v nej nachádzalo od Boha zjavené Slovo. „*A dáš pokrývku na truhlu zvrchu a do truhly dáš svedectvo (podľa nem. prekladu „zákon“), ktoré ti dám.*“ (verš 21) Truhla zmluvy mala pre Izrael veľký význam, pretože sa v nej nachádzal zmluvný zákon pre ľud zmluvy. Božie Slovo bolo potvrdením o zmluve (1. Kráľovská 8:21), ktorú Boh so Svojím ľudom uzavrel.

Nie v predsieni, nie v svätyni, ale vo svätyni svätých, priamo z truhly zmluvy povedal Boh Pán Svojmu služobníkovi Mojžišovi: „*A tam budem prichádzať k tebe a budem hovoriť s tebou zponad pokrývky, zpomiedzi obidvoch cherubov, ktorí budú nad truhlou svedectva, o všetkom, čo ti rozkážem, dotyčne synov Izraelových.*“ (verš 22)

Tak ako najvyšší kňaz priniesol krv obete na veko truhly zmluvy (3. Mojžišova 16:14), aby boli ľudu odpustené všetky prestúpenia vo veľký deň zmierenia (3. Mojžišova 16:27), tak sa náš Spasiteľ ako Boží Baránok

obetoval za naše hriechy a so Svojou vlastnou krvou vstúpil do nebeskej svätyne, priniesol ju na truhlu zmluvy, a tak sa stal trón súdu trónom milosti. „...ale Svojou vlastnou krvou vošiel raz navždy do svätyne vynajdúc večné vykúpenie.“ (Židom 9:12)

Pri Svojom umieraní Spasiteľ zvolal: „Dokonané je!“ (Ján 19:30) Boh s nami uzatvoril zmluvu, cesta ku svätyni svätých je voľná.

„Lebo toto je Moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.“ (Matúš 26:28)

Pri vstupe do zasľúbenej zeme kráčal ľud za truhlou, ktorú niesli kňazi. Jordán sa rozdelil, keď do neho nosiči Slova vkročili svojimi nohami vo viere v Božie zasľúbené Slovo, a vstúpili do zasľúbenej zeme (Jozua 3). Dokonca aj múry Jericha sa zrútili, keď ľud na základe Slova Pánovho nasledoval truhlu zmluvy.

Pri posvätení chrámu „...kňazi vniesli truhlu zmluvy Hospodinovej na jej miesto do svätyne domu, do svätyne svätých, pod krídla cherubínov...“ (2. Kronická 5:7) Keď ku nebesiam stúpala modlitba Šalamúna a slová vďaky ľudu, naplnila budovu Sláva Pánova.

V tom spočíva ponaučenie: Boh Pán v strede Svojho zmluvného izraelského národa všetko usporiadal a z trónu milosti zaznel ku Jeho služobníkovi hlas, ktorý on potom dával ďalej. Vždy znova, aj pri posvätení chrámu, varoval Pán Svoj ľud pred tým, aby sa odvracali od Neho a Jeho Slova.

Učení Písma žiaľ neskôr svojimi výkladmi Boží ľud zviadli, takže im musel prorok vyčítať: „Akože môžete povedať: «Sme múdri, a zákon Hospodinov je u nás?» Ale hľa, na lož robí, čo robí, lživé pero učeních Písma. Hanbiť sa budú tí múdri, budú sa desiť a budú jatí. Hľa, zavrhli Slovo Hospodinovo, akúže to tedy majú múdrosť?“ (Jeremiáš 8:8–9)

Truhla zmluvy a v zásade všetko, čo patrilo k svätyni a svätyni svätých, muselo byť zhotovené presne podľa Božích pokynov: „A hľad', aby si spravil veci podľa ich podoby, ktorá ti bola ukázaná na vrchu.“ (2. Mojžišova 25:40) „...všetko tak, ako prikázal Hospodin Mojžišovi, tak spravili synovia Izraelovi všetku prácu.“ (2. Mojžišova 39:42)

To isté sa stalo aj v priebehu dejín novozákonnej Cirkvi a i v našom čase. Apoštol Pavol už vtedy povedal: „*Ale zlí ľudia a čarodejní závratníci budú spieť k horšiemu, zvodiaci do bludu i pojatí bludom. ... odvrátia uši od pravdy a obrátia sa k bájkam.*“ (2. Timoteovi 3:13 a 4:4)

Svetlo a právo

Teraz prichádzame k druhému bodu.

V 2. Mojžišovej 29 je nám podaná obsierna správa o tom, ako boli kňazi dosadzovaní do svojho úradu. Pri vstupe do stánu zjavenia musel byť prinesený baran ako obeť a jeho krvou museli byť pokropené pravé ucho a pravý palec na ruke a nohe kňaza. Tak a skrze pomazanie olejom boli kňazi od hlavy až k nohám celým svojím myslením, jednaním a putovaním posvätení Bohu.

Boh nechal zhotoviť náprsenku, ktorú kňazi museli nosiť vo svätyni, kde sa nachádzal aj zlatý svietnik a stôl s chlebom obetovania. V náprsenke bolo osadených 12 vzácných kameňov s menami 12 izraelských kmeňov. „*A Áron bude nosiť mená synov Izraelových na náprsníku súdu na svojom srdci, keď bude vchádzať do svätyne, na pamiatku pred Hospodinom ustavične.*“ (2. Mojžišova 28:29) V 2. Mojžišovej 28:30 čítame o urím a thumím – svetle a práve: „*A dáš do náprsníka súdu urím a thumím, a budú na srdci Áronovom, keď bude vchádzať pred Hospodina, a Áron bude nosiť súd synov Izraelových na svojom srdci pred Hospodinom ustavične.*“ Kňaz musel nosiť náprsenku vždy, keď vstupoval do svätyne (3. Mojžišova 8:8).

Keď bol prednášaný sen alebo zjavenie alebo keď malo byť učinené mimoriadne rozhodnutie, tak sa to muselo stať pred urím a thumím. Svetlo svietiace zo všetkých 12 vzácných kameňov bolo nadprirodzeným potvrdením. Ak to súhlasilo a Boh k tomu povedal Svoje „Áno“, svietilo svetlo, ak to nebolo správne, svetlo sa neobjavilo. Keď sa Izraeliti v čase Ezdráša a Nehemiáša vrátili z babylonského zajatia, bolo uvedené do platnosti všetko, čo patrilo k bohoslužbe: „*A tirschata im zakázal, aby nejedli zo svätosvätého, dokiaľ vraj nebude stáť kňaz s urím a thumím.*“ (Nehemiáš 7:65)

Brat Branham urím a thumím 138-krát mimoriadne zdôraznil a vzťahol ho na Božie Slovo. Citát: „**Urím a thumím sa nachádzal na Áronových prsiach. Urím a thumím bol pokrytý 12 vzácnymi kameňmi ... ak**

si neboli istí, predstúpili pred Boha, aby dostali odpoveď. Ak to bola Božia vôľa, svietilo z urím a thumím svetlo. Inak urím a thumím nereagoval...“

„S kňazstvom urím a thumím pominul. Boh má teraz iný urím a thumím: Božie Slovo. Božie Slovo je urím a thumím. «Božie Slovo je pravdivé, aj keď je každý človek luhár.» hovorí Boh. «Nebesia a zem pominú...», povedal Ježiš, «Moje Slová však nikdy nepominú.»“ (9. 6. 1953, 21. 1. 1961 a iné)

Len ak svieti plné svetlo, tak je Slovo svietnikom našim nohám a svetlom na našej ceste. Vtedy to súhlasí a je to potvrdené skrze učenia apoštolov v Novom zákone (Skutky 2:42).

Čo sa týka služby brata Branhama, tak on skrze zjavenie Svätého Ducha oznámil všetky tajomstvá – či sa to týkalo toho, čo sa stalo na začiatku v záhrade Eden, alebo hlavných učení o božstve, biblickom krste, večeri Pánovej, dokonca aj ťažkej témy manželstva a rozvodu až po sedem pečatí v knihe zjavenia. Všetko, čo bolo prorokom zjavené, bolo zjavené aj nám, aby sme to teraz skrze zvestovanie mohli dávať ďalej. Na konci bude Cirkev živého Boha privedená späť do svojho správneho, prapôvodného stavu, pretože ona je „*stĺpom a základom pravdy*“ (1. Timoteovi 3:15). Tak znie zaslúbenie a zvesť v deťoch zaslúbenia (Galatským 4:28) plne vykoná to, k čomu bola poslaná (Izaiáš 55:11).

Duchovná orientácia

Najčastejšie kladená otázka v tomto čase znie: Kto sú bláznivé panny?

Skôr ako sa zaoberáme bláznivými pannami z Matúša 25, mali by sme si robiť starosti o to, aby sme patrili k tým múdрым.

Ako je všetkým známe, podobenstvu o 10 pannách v 25. kapitole predchádza 24. kapitola. Prosím všetkých o to, aby v modlitbe dôkladne čítali Matúša 24. Tam je reč o poslednom časovom úseku, v ktorom my teraz žijeme: o vojnách, hladoch a zemetraseniach, aj o tom, že vystúpia falošní kristovia a falošní proroci, ktorí budú činiť divy a znamenia, aby, ak by bolo možné, zvedli aj vyvolených. Ale to, vďaka buď Bohu, nie je možné! Potom nasleduje napomenutie vyslovené naším Pánom: „*Hľa, predpovedal som vám to!*“ (v. 25) Povedal aj to, že návrat Syna človeka bude „*ako vychádza blesk od východu a ukazuje sa až na západ*“ (v. 27) – a nie trvať roky alebo týždne. Potom hovorí náš Pán o figovníku, ktorý je

už v Hozeášovi 9:10 prirovnávaný k Izraelu: „...keď už zmäkne jeho letorast a vyženie lístie, viete, že je už blízko leto...“ (v. 32). Izraelský národ sa vrátil do svojej zeme z viac ako 150 krajín sveta (Izaiáš 14:1, Jeremiáš 31:10, Ezechiel 36:24, Lukáš 21:29). Od roku 1948 máme štát Izrael a teraz na zemi opäť žije takmer 17 miliónov Židov, ako to bolo pred holokaustom. Náš Pán opäť hovorí: „*Tak aj vy, keď uvidíte všetko toto, vedzte, že je blízko, pred dvermi.*“ (v. 33) A Pán ďalej hovorí o Svojom návrate – že potom budú dvaja na jednej posteli (Lukáš 17:34), dvaja na jednom poli (Matúš 24:40) a jeden bude vzatý a druhý zanechaný. Ešte raz pozdvihuje: „...*bdejte, lebo neviete, v ktorú hodinu a v ktorý deň príde váš Pán!*“ (v. 42) A ako posledné napomenutie hovorí: „*Preto aj vy buďte hotoví, lebo v tú hodinu, v ktorú sa nenazdáte, príde Syn človeka.*“ (v. 44) „*Buďte hotoví...!*“ Pretože tí, ktorí budú pripravení, vojdú na svadobnú hostinu! Všetko, čo Pán v tejto kapitole predpovedal, sa pred našimi očami napĺňa – v Izraeli, na Blízkom východe a po celom svete.

V Matúšovi 24:45–47 sa jedná o rozdeľovanie pokrmu až do Jeho návratu. Pán sám sa pýta: „*Ktože je tedy tým verným sluhom a opatrným, ktorého ustanovil jeho Pán nad Svojou čeladou, aby im dával pokrm na čas?*“ Vieme, že človek nežije len z chleba, ale z každého Božieho Slova (Matúš 4:4, 5. Mojžišova 8:3). Boh zasľúbil, že pošle hlad počť Jeho Slová (Amos 8:11). Bol niekedy stôl Pánov prestretý tak bohato ako dnes? Nerozdávajú dnes ten istý duchovný pokrm po celom svete aj všetci slúžiaci bratia? Písmo sa predsa viditeľne napĺňa pred našimi očami.

Prirodzene, Pán musel v posledných veršoch Matúša 24:48–51 hovoriť aj o zlom služobníkovi. Tak to však bolo vždy. Najprv posielal Boh Svojho služobníka, ktorý zvestuje Jeho Slovo, a potom vystúpia samozvaní muži, ktorí prezentujú ľudu vlastné výklady, **ale nemôžu podať svedectvo o žiadnom povolaní a poslaní. U Boha ostáva všetko tak: Bez povolania nie je poslanie a bez poslanca povolanie.** V Matúšovi 13:34-43 náš Pán hovoril o dobrom semene, ktoré sial On sám, a že nepriateľ prišiel hneď po ňom a zasial zlé semeno. A oboje vzišlo: To jedno sú Božie deti, to druhé sú deti zlého. Na zemi neexistuje krajina, kde by nebolo prinesené najprv dobré semeno. Až potom bola siata zlá sejba výkladov.

V Matúšovi 25 náš Pán pokračuje: „*Vtedy bude podobné nebeské kráľovstvo desiatim pannám, ktoré vzali svoje lampy a vyšli ústrety ženíchovi.*“ Všetci si musia byť vedomí, že priamo po Matúšovi 24 stojí v kapitole 25:1: „*Vtedy bude podobné nebeské kráľovstvo desiatim*

pannám...“ Nie predtým a nie potom, **ale vtedy, keď sa naplní všetko, čo patrí ku kapitole 24, a bude rozdávaný pravý pokrm**, sa v Božom kráľovstve naplní podobenstvo o 10 pannách. Zvesť teraz zaznieva ešte hlasnejšie: „*Hľa, ženích ide! Vyjdite mu ústrety!*“

Najprv sa vydalo na cestu všetkých 10 panien. S lampami v rukách kráčali Ženíchovi v ústrety. Ale múdre šli celou cestou až do cieľa. Vzali si svoje nádoby s olejom so sebou. Všetky pospali a všetky sa zobudili, keď zaznelo polnočné volanie: „*Hľa, ženích ide!*“ Všetky panny sa pozdvihli zo spánku, všetky očistili svoje lampy, ale v rozhodujúcom okamihu bláznivým pannám zhasli lampy – svetlo a v čase, keď chceli olej nakúpiť u predavačov, prišiel Ženich. Múdre vošli na svadobnú hostinu a dvere sa zatvorili. Bláznivé prišli neskoro a volali: „*Pane, Pane, otvor nám!*“ Potom však zaznieva nepochopiteľná odpoveď: „*Ameň vám hovorím, neznám vás!*“ Priamo potom stojí vážne napomenutie: „*Bdejte tedy, lebo nevíte dňa, ani hodiny, kedy príde Syn človeka.*“ (verš 13) Uvažujme nad tým ešte raz: Na začiatku, keď zaznelo volanie, vyšli všetky panny Ženíchovi v ústrety a na konci tie bláznivé volajú pred zatvorenými dverami: „*Pane, Pane, otvor nám!*“

Bláznivé panny, ktorých lampy zhasli, najprv mali svetlo, prežili vyvolanie von, ale nie prípravu (Zjavenie 19:7). Boží Duch vedie do každej pravdy a do poslušnosti. A len tí, ktorí sa nechajú Božím Duchom uviesť do každej pravdy, sú pravé Božie deti (Rimanom 8:14). Múdre si berú so sebou aj nádobu s olejom. To, čo povedal prorok Eliáš vtedy, platí ešte dnes: „*...galeta múky sa nevytroví, ani nebude chýbať v nádobe oleja až do toho dňa, v ktorý dá Hospodin dážď na zem.*“ (1. Kráľovská 17:14) Ony majú chlieb života a plnosť Ducha a prijmú plné požehnanie pozdneho dažďa. „*A tedy neochvejne vytrvajte, bratia, až do príchodu Pánovho. Hľa, roľník očakáva vzácny plod zeme a čaká naň trpezlivo, až dostane včasný a pozdny dážď.*“ (Jakob 5:7 podľa nem. prekladu) Múdre panny tvoria Nevestu a dosiahnu pri návrate Ženícha cieľ. Múdre panny veria absolútne každému Božiemu Slovu. Sú skrze službu spojené priamo s Bohom, ktorý privádza Svoje dielo k záveru. Ony odkladajú každý výklad a nenechajú sa zmiasť (2. Korinťanom 11). Nie začiatok, ale len koniec bude korunovaný.

Ako sa predstavovali apoštoli?

Pavol začína svoj list zboru v Ríme slovami: „*Pavel, sluha Ježiša Krista, povoláný apoštol, oddelený k evanjeliu nášho Boha...*“ Apoštol Jakub začína svoj list slovami: „*Jakob, Boha a Pána Ježiša Krista sluha, dvanástim pokoleniam, ktoré sú v diaspore, posielala pozdravenie.*“ (Jakub 1:1) Svoj

druhý list začína apoštol Peter slovami: „Šimon Peter, sluha a apoštol Ježiša Krista, tým, ktorí dostali s nami rovnocennú vieru...“ (v. 1)

Verný Pán mi dával v priebehu rokov stále znova pokyny a vždy ma oslovoval „Môj služobník“, ako som o tom písal v rôznych obežníkoch, napr. v decembri 2005. Bláznivé panny si z toho robia posmech, veria len v poslanie zvestovateľa, nie však v poslanie toho, kto zvesť nesie.

Všetci sú vskutku postavení pred posledné rozhodnutie. Ostáva to tak, ako to musel napísať Pavol ohľadom svojho poslania: „A zase ako budú kázať, keď nebudú poslaní? Ako je napísané: Aké krásne sú nohy tých, ktorí zvestujú pokoj, tých, ktorí zvestujú dobré veci!“ (Rimanom 10:15)

Tak to predsa môžem z milosti povedať aj ja: „Ten, ktorý ma poslal, Ten mi povedal!“ To predsa nemá nič spoločné so mnou ako človekom – aj ja som len človek, omilostený hriešnik, ako o sebe povedal brat Branham: „A sinner saved by grace“ – „Hriešnik zachránený z milosti.“ Máme predsa do činenia s Božím spásnym plánom a s tým, čo On pre najdôležitejší časový úsek zaslúbil. Zostáva to tak, ako to povedal náš Pán: „...kto prijíma toho, koho by som poslal, Mňa prijíma...“ (Ján 13:20) A ako je to s tými, ktorí ho neprijímajú? „A ktokoľvek by vás neprijal ani nepočul vašich slov, idúc z toho domu alebo z toho mesta vytraste prach svojich nôh.“ (Matúš 10:14)

Kto je z Boha, bude počuť Božie Slovo, a kto sa z Boha narodil, bude mu veriť. Bláznivé panny prechádzajú opovrhujúc pomimo toho, čo sa práve teraz deje. Aj ich sa týka ako všetkých ostatných: „Vidzte, vy pohŕdači, divte sa a zmiznite, lebo Ja konám dielo za vašich dní, dielo, ktorému neuveríte, keby vám niekto rozprával o ňom.“ (Skutky 13:41) Múdre nielenže počuli, čo Boh teraz koná, ony majú na diele priamu účasť až do jeho dokonania.

Pozdvihnime ešte raz dôležitosť poslania.

V prvom verši Zjavenia 1 čítame: „...a On pošlúc ho po Svojom anjelovi ukázal v znameniach Svojmu sluhovi Jánovi...“

V poslednej kapitole stojí: „A Pán Bôh svätých (duchov) a prorokov poslal Svojho anjela, aby ukázal Svojim sluhom, čo sa musí stať naskore.“ (v. 6) a na záver: „Ja, Ježiš, som poslal Svojho anjela...“ (v. 16).

Či už je to nebeský posol alebo pozemský zvestovateľ, koho posielal Boh, ten stojí v priamom poverení a hovorí Božie Slovo (Jána 3:34). V službe, ktorá je teraz vykonávaná, sa jedná taktiež o poslanie, ktoré má význam v spásnych dejinách.

Pol storočia

Plní vďačnosti hľadíme späť na to, čo Pán učinil za 50 rokov od odchodu brata Branhama domov. Stále platí, že brat Branham bol zasľúbený prorok. Všetko, čo patrilo k jedinečnej službe proroka a zvestovateľa, sa naplnilo. Jeho služba sa skončila. Čo sa týka brata Branhama ako človeka, tak mal právo človekom ostať. Mal právo vyjadriť svoje očakávania – či už sa to týka tretieho ľahu, siedmich hromov, videnia so stanom atď. To, že bol človekom, nijak jeho Božiu službu neznižuje. Medzi jeho výrokmí nachádzame mnoho ťažko pochopiteľného a žiaľ je to ešte aj dnes tak, ako Peter napísal ohľadom listov Pavla:

„...ako aj vo všetkých listoch, keď v nich hovorí o tomto, v ktorých sú niektoré ťažko pochopiteľné veci, ktoré neučení a neupevnení prekrúcajú ako aj ostatné Písma na svoje vlastné zatratenie.“ (2. Petra 3:16)

Pre výklady nie je absolútne žiadne miesto – vedú ku vlastnému zatrateniu. Ak vezmeme všetko späť do Slova a správne to usporiadame, tak sa stane aj to ťažko zrozumiteľné ľahko zrozumiteľným. V Božom poverení prosím o rešpekt pred Božím Slovom. Žiadne prococtvo Písma nedopúšťa vlastný výklad – ani o siedmich pečatiach, ani o siedmich hromoch a všetkých ostatných veciach, ktoré boli po odchode brata Branhama domov medzi ľuďom rozširované a vzbudzovali falošné nádeje.

Nikto mi nezabráni veriť Božiemu Slovu tak, ako je napísané, a do Slova harmonicky zaradiť to, čo brat Branham povedal. Tak iste, ako Pán dokonal Svoje dielo stvorenia, tak iste On sám dokonáva Svoje dielo spásy: *„Nie silou ani mocou, ale Mojmím Duchom! hovorí Hospodin Zástupov.“ (Zachariáš 4:6b)*

Sme vo veľkom očakávaní, že Pán už čoskoro daruje pramocný prelom. Kým to zažijeme, pevne vytrvajte, ako píše apoštol v liste Židom 10:36: *„Lebo vám je treba pevne vytrvať, aby ste si, keď vykonáte vôľu Božiu, odniesli naplnenie zasľúbenia.“ [podľa nem. prekladu]*

Tak stojí napísané: *„Lebo Hospodin povstane ako na vrchu Peracím, bude zúriť ako v údolí v Gibeone, aby učinil Svoje dielo, Svoje podivné dielo; aby vykonal Svoju robotu, Svoju čudnú robotu.“ (Izaiáš 28:21)*

Pritom sa nejedná o to, čo očakávajú a zvestujú ľudia, ale o to, čo zasľúbil Boh. *„...vykoná Pán Svoje Slovo tak, že nechá veci prebehnúť istotne a ranu za ranou.“ (Rimanom 9:28, podľa nem. prekladu)*

Z dôvodu vážnosti času platí dnes viac ako kedy predtým to, čo Pavol napísal v liste Rimanom 16:17–18: „*A prosím vás, bratia, žeby ste mali pozor na tých, ktorí robia rôznice a pohoršenia na odpor učeniu, ktorému ste sa vy naučili, a stráňte sa ich. Lebo takí ľudia neslúžia nášmu Pánu Ježišu Kristovi, ale svojmu vlastnému bruchu a dobrými a peknými rečami zvädzajú srdcia tých, ktorí nemyslia na zlé.*“

„*Ostatne, bratia, radujte sa, majte sa dobre, zdokonaľujte sa, potešujte sa, na jedno a na to isté myslite, majte pokoj! A Bôh lásky a pokoja bude s vami.*“ (2. Korinťanom 13:11) Amen.

Medzinárodné misijné centrum

Keď som sa v apríli 1966 vrátil z pohrebu brata Branhama a začal službu na plný úväzok, netušil som, aký rozmer v krátkom čase misijné dielo nadobudne. Boh sa od začiatku staral o všetko, čo bolo potrebné, takže môžeme až dodnes každú brožúru, každú knihu, každé CD alebo DVD rozosielať zdarma. Ani na stavbu rôznych budov – modlitebne v roku 1974, ďalších budov v rokoch 1978 a poslednej v roku 1990 – sme si nikdy nemuseli brať úver. Peniaze sa nikdy nespomínali ani sme nikdy nevyberali obeť na mimoriadne programy.

Obzvlášť vďačný som za bratov a sestry, ktorí dali Pánu k dispozícii rôzne talenty: bratov, ktorí ma podporujú pri zvestovaní Slova, diakonov v zborovej službe, vedúceho spevokolu so spevokolom a hráčmi na hudobné nástroje, prekladateľov, ktorí počas medzinárodných zhromaždení simultánne prekladajú do 12 jazykov a všetky kázania prekladajú na DVD a do tlače, ako aj za všetkých ostatných, ktorí tu v misijnom centre pracujú, či už v tlačiarňi, pri odosielaní až po tých, ktorí celé misijné centrum zvnútra i zvonka udržiavajú čisté a starajú sa oň.

Verný Boh nám nedaroval na tomto mieste len sálu ku zhromaždeniam s balkónom, ale aj jedáleň a miestnosť pre nedeľnú školu, takže môžeme pri veľkých zhromaždeniach ľuďom ponúknuť viac ako 1 200 miest.

Pán našich bratov vyzbrojil aj všetkými potrebnými technickými zručnosťami a postaral sa aj o techniku. Tak môžu byť naše zhromaždenia počas prvého záveru týždňa v mesiaci naživo cez internet prenášané do celého sveta a každý mesiac môžeme rozoslať do celého sveta 11 000 DVD diskov. Aj rozosielenie kníh, brožúr a obežníkov prebieha s našim tímom bez problémov.

Bratovi Paulovi Schmidtovi a všetkým bratom, ktorí sa podieľajú na zvestovaní v lokálnom zbore, ako aj všetkým slúžiacim bratom, ktorí Slovo kážu vo všetkých krajinách a rozdeľujú čistý duchovný pokrm, by som chcel na tomto mieste zo srdca poďakovať. Taktiež zo srdca ďakujem našim bratom a sestram za to, že podporujú Božie dielo svojimi modlitbami a darmi. Boh vám to odpláť, pretože ste to učinili pre Pána.

Aj každá z mojich 135 misijných ciest v uplynulých dvoch rokoch bola víťazným ťažením pravdy. Pán povedal: *„A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.“* (Matúš 24:14) Každý mesiac sa cez internet pripájajú tisíce veriacich z približne 172 krajín, aby počuli kázania a sledovali zhromaždenia. Ku mnohým krajinám, kde už roky vysielame naše televízne programy, nedávno pribudla aj televízna stanica v Pakistane. Najprv to bolo 23 staníc v arabských krajinách a teraz je to viac ako 70 staníc po celom svete, kde sa raz týždenne vysielajú moje kázania. Aj v Rusku, Rumunsku a Bulharsku máme pravidelné televízne vysielanie. Nemôže to trvať dlho a bude aj ten posledný dosiahnutý.

Aj keď od odchodu brata Branhama domov prešlo už 50 rokov, každý rok, ktorý nám Pán daruje, je rokom milosti. Až do konca platí to, čo povedal náš Pán: *„Duch Pánov je nado Mnou, a preto ma pomazal zvestovať chudobným evanjelium, poslal ma uzdravovať skrúšených srdcom, vyhlásiť zajatcom prepustenie a slepým návrat zraku, zlomených poslať na slobodu a vyhlásiť rok Pánov príjemný.“* (Lukáš 4)

Zvesť znie: poviazaní sú slobodní, vina je odčinená, všetky hriechy – ak sú Jemu vyznané a oľutované, aj hriech neviery a neposlušnosti – sú odpustené. Nech všetci berú čas vážne a môžu povedať: „Počul som Božiu trúbu, porozumel som zvesti a prijal som zmierenie v Kristu a medzi sebou navzájom.“ Boh zaslúbil, že vo Svojej Cirkvi všetko znovu napraví a privedie späť do správneho stavu. Jeho zaslúbenia sú predsa Áno a Amen (2. Korinťanom 1:20-22) – On dodrží, čo sľúbil. Cirkev-Nevesta bude privedená späť do súladu so Slovom a na konci bude na všetkých miestach jedno srdce a jedna duša tak ako na počiatku.

Tak vpravde, ako že Boh žije, som v januári 1981 videl a prežil vytrhnutie. Všetci boli mladí, všetci boli oblečení v bielom a boli sme vzatí nahor a vstúpili do nového Jeruzalema. Mojou modlitbou je, aby všetci, ktorí tento obežník čítajú, našli u Boha milosť, nechali sa napraviť a pri návrate Ježiša Krista vošli na svadobnú hostinu Baránka (Zjavenie 19:9).

„A Duch a nevesta hovoria: «Príď!» A ten, kto počuje, nech povie: «Príď!»“ (Zjavenie 22:17)

„Hovorí Ten, ktorý svedčí toto: «Áno, prídem skoro!» Amen. Áno, príď, Pane Ježišu!“ (Zjavenie 22:20)

Misijné centrum odfotografovali naši bratia Hans Hamestuk a Matthias Miskys 4. 10. 2015.

Každý prvý víkend v mesiaci cestujú na zhromaždenia bratia a sestry často z viac ako 30 krajín letecky, vlakom a autami.

Áno, prichádzajú z východu a západu, z juhu a severu a pripravujú sa spolu so všetkými, ktorí sú z celého sveta pripojení cez internet, na slávny deň návratu Krista (Filipänom 2:16).

Pohľad na 600 zvukových pásoch s kázaniami brata Branhama, ktoré mi boli posielané od júna 1958 až do decembra 1965.

Oznamy o zhromaždeniach

Koncoročné zhromaždenie v Zürichu s Večeroú Pánovou a hodom lásky bude 27. 12. 2015 o 14:00 v Bielej sále budovy Volkshaus, Helvetiaplatz.

V **Krefelde** budeme mať aj naďalej, ak Boh chce, mimoriadne zhromaždenia každý prvý víkend v mesiaci.

V **novom roku** v sobotu 2. 1. 2016 o 19:30 a v nedeľu 3. 1. 2016 o 10:00.

Prosíme všetkých súrodencov, ktorí potrebujú ubytovanie, aby sa prihlásili.

Do roka 2016 želáme všetkým, nech žijú v ktoromkoľvek meste alebo v ktorejkoľvek krajine, zo srdca Božie viditeľné požehnanie. Spoločne vzhladame nahor, pretože vieme, že vykúpenie našich tiel sa blíži.

V poverení Božom pôsobiaci

Bro. Frank

Kinshasa, Konžská demokratická republika, 12. 7. 2015

Targu Mures, Rumunsko, 15. 8. 2015

Goiania, Brazília, 15. 11. 2015

Kontakt na vydavateľa

Misijné centrum

Postfach 100707, D-47707 Krefeld, Nemecko

☎ +49 2151 545151

Fax: +49 2151 951293

E-mail: volksmission@gmx.de

www.freie-volksmission.de

Ak máte záujem dostávať literatúru na rôzne biblické témy,
napíšte nám na adresu:

Slobodná ľudová misia

I. Krasku 18, 917 05, Trnava

☎ 033 5342 991, 0905 414 701

E-mail: info@misia.sk

www.misia.sk

Priame prenosy zo zhromaždení môžete sledovať každý prvý víkend v mesiaci v sobotu večer o 19:30 a v nedeľu ráno o 10:00 na stránkach www.misia.sk. Kázania je možné počuť v 13 rôznych jazykoch po celom svete.

Priamy prenos zo zhromaždení v Zürichu je dostupný na internete poslednú nedeľu každého mesiaca o 14:00 v angličtine, nemčine, francúzštine a slovenčine na stránkach www.misia.sk.

Ďalšie kázania v češtine nájdete na stránkach **youtube.com** pod názvom **svobodnalidovamisie**

